

VITÉZ FERENC

Ha meglelik csontvázadat

*A pusztában ha egyszer meglelik
csontvázadat, s félelme formájú
félistenek kutatják belőle
betegségedet – hogy mit ettél és
mit ittál, milyen gyógyszerre küldtek,
volt-e a vízben arzén vagy higany,
s mennyit ültél a computer előtt,
mennyi sugárzást kaptál a naptól,
ritkították-e a sejtjeidet
rossz energiák és hamis hitek –,
számokba szedve rekonstruálják
környezetedet, szokásaidat,
s még az őseid származását is
visszakövetik évezredekig,
megtudnak mindent porhüvelyedből,
a szemed színét, magasságodat,
sokdimenziós arcképeden a
verejtékcseppek is megjelennek,
kis kémcsövekből párolog szagod...
De ha üzeni akarsz valamit,
ami igazán fontos volt neked,
legjobb lesz, ha már most elvégeztetsz
egy csontplasztikát, s belevéseted
szegyedbe mélyen, hogy kit szerettél
– s miért volt jó élni.*

Valami zsoltárt

*Egyszer csak eszedbe jutott, hogy
énekelni kéne. Felnyögsz. Amott a város:
becsomagolva az éjbe. Hangod egy haldokló
farkasé. Gyülekeznek papírmásé lelkek –
araszoló tested fölött egyre gúnyosabban
ők énekelnek. Kéklő hold alatt a sztráda
zúg, mint válladon keselyű és cinke
csatázik. Bele vagy zárva saját fejedbe,
s míg haldokolsz, didergő fák között
egy koldus valami zsoltárt orgonázik.*